१४ सर्गः रात् सेचने पूरीआप्यायने इत्यस्माद्घर्षप्रमाणे क्वाणम्ऊलोप श्चेति परः स्वमते गोष्पदं प्राति पूरयतीति गोष्पदप्रं रक्तस्य विशे षणं गोष्पदपूरणेनैव रक्तवर्षप्रमाणं गम्यते प्रालपूर्त्तौ हनजना दिति डः मृगावामं दिग्भागं प्रसृपुर्गताः स्रृपौगत्यां अशुभाः खगाउलूकादयः चुकुविरे कुङ्शब्दे अशुभमिति पाठे क्रियावि शेषणं ॥ २० ॥

उल्काददृशिरे दीप्तारुरुवुश्चाशिवं शिवाः। चच्छाये च मही रामः शशङ्के चाशुभागमं ॥ २१ ॥

ज०म० उल्काइत्यादि। दीप्ताउल्काददृशिरे दृष्टाः अशिवा अनिष्टाः शिवागोमायवः रुरुवुः शब्दितवन्तः मही च चच्छाये कम्पिता च्छायीविधूननइत्यनुदात्तेत् रामश्चाशुभागममनिष्ट प्राप्तिमाशशङ्के शङ्कते स्म चेतसः पर्य्याकुलत्वात् इदमप्यनिष्टमेव ॥ २१ ॥

भ० उल्केत्यादि। दीप्ताउल्कादृश्यन्ते स्म शिवाः शृगालाः अशुभं रवं चक्रुः अशुभाइति पाठे अनिष्टाइत्यर्थः अशिवमिति क्वचि त्पाठः रुलध्वनौ मही चच्छाये कम्पिता च्छाय्यृङ्विधूनने रामश्च अशुभस्यागमनं शशङ्के शङ्कितवान् अकुशलदर्शनेन पर्य्याकुल त्वात् शकिङ्त्रासशङ्कयोः ॥ २१ ॥

रावणः शुश्रुवान् शत्रून् राक्षसानभ्युपेयुषः। स्वयं युयुत्सयाच्चक्रे प्राकाराग्रे निषेदिवान् ॥ २२ ॥